



PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Dokument z posiedzenia

27.4.2015

B8-0398/2015

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Nigerii
(2015/2520(RSP))

Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Piernicola Pedicini, Rolandas Paksas, Valentinas Mazuronis
w imieniu grupy EFDD

RE\1059423PL.doc

PE555.172v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B8-0398/2015

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Nigerii
(2015/2520(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Nigerii, a w szczególności ostatnią debatę plenarną poświęconą tej kwestii w dniu 14 stycznia 2015 r.,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini, w tym oświadczenia z dni 8 i 19 stycznia, 31 marca oraz 14 i 15 kwietnia 2015 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 9 lutego 2015 r.,
- uwzględniając piąty dialog na szczeblu ministerialnym pomiędzy Nigerią i UE, który odbył się w Abudży w dniu 27 listopada 2014 r.,
- uwzględniając wstępne wnioski misji obserwacji wyborów z ramienia UE i PE,
- uwzględniając oświadczenia sekretarza generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych Ban Ki-moona,
- uwzględniając oświadczenia wysokiego komisarza Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka dotyczące możliwości oskarżenia członków Boko Haram o zbrodnie wojenne,
- uwzględniając deklarację ONZ z 1981 r. w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania,
- uwzględniając Konwencję MOP dotyczącą wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. oraz Konwencję dotyczącą stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r.,
- uwzględniając Konwencję MOP dotyczącą najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 r. oraz Konwencję dotyczącą zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r.,
- uwzględniając Konwencję o różnorodności biologicznej z 1992 r.,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z 1981 r. ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 22 czerwca 1983 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych z 1966 r. ratyfikowany przez Nigerię w dniu 29 października 1993 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,

- uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Nigeria to najludniejszy i najbardziej zróżnicowany etnicznie kraj Afryki oraz że ponad 60% jej populacji to osoby poniżej 24 roku życia;
- B. mając na uwadze, że Nigeria jest 23. największą gospodarką na świecie i pierwszą potęgą gospodarczą w Afryce, oraz mając na uwadze, że obfituje ona w surowce naturalne, choć jednocześnie bezrobocie wśród osób poniżej 25. roku życia szacuje się na ponad 75%; mając na uwadze, że mimo niskich cen ropy naftowej duża część dochodów rządu wciąż pochodzi ze sprzedaży węglowodorów; mając na uwadze, że UE jest jednym z największych partnerów handlowych Nigerii;
- C. mając na uwadze, że według szacunków Banku Światowego od 1960 r. Nigeria utraciła około 400 mld USD przychodów z ropy w wyniku korupcji, a dalsze 20 mld USD zarobionych na ropie zniknęło ze skarbca tego kraju w ciągu ostatnich dwóch lat;
- D. mając na uwadze nierówność społeczną i gospodarczą cechującą Nigerię, gdzie 60% społeczeństwa żyje w bezwzględnym ubóstwie, podczas gdy jednocześnie kraj liczy niemal 16 000 milionerów; mając na uwadze, że państwo to charakteryzuje się brakiem równowagi gospodarczej i społecznej między północnym a południowym obszarem kraju;
- E. mając na uwadze, że wybory prezydenckie i parlamentarne w Nigerii odbyły się w dniu 28 marca 2015 r. oraz że zostały one następnie przedłużone do 29 marca z przyczyn technicznych, po tym, jak pierwotnie przesunięto je o sześć tygodni z dnia 14 lutego 2015 r.; mając na uwadze, że wybory gubernatorów i wybory do zgromadzeń lokalnych odbyły się dnia 11 kwietnia 2015 r.;
- F. mając na uwadze, że swoje misje obserwacji wyborów wysłały tam Unia Afrykańska, Wspólnota Narodów, ECOWAS i Unia Europejska;
- G. mając na uwadze, że kampania była prowadzona w napiętej atmosferze, przy nasilających się przypadkach przemocy we wszystkich częściach kraju, w których śmierć poniosły ponad 82 osoby; mając na uwadze, że zarówno PDP, jak i APC zostały oskarżone o zastraszanie przeciwników politycznych i atakowanie wieców partyjnych; mając na uwadze, że doszło do eskalacji podżegania i wykorzystywania wrogich nastrojów religijnych, etnicznych i innych nastrojów dzielących społeczeństwo;
- H. mając na uwadze, że mimo chaotycznej i przedłużającej się procedury głosowania, której towarzyszyła eskalacja aktów przemocy i zastraszania, obserwatorzy nie odnotowali dowodów systematycznej manipulacji, a zatem można było uznać, że głosowanie spełniało kontynentalne i regionalne zasady demokratycznych wyborów;
- I. mając na uwadze, że procedura wyborów lokalnych z dnia 11 kwietnia wydała się bardziej skuteczna niż wybory z 28 lutego, oraz że również i tym razem obserwatorzy nie dopatrzyli się dowodów scentralizowanych, systematycznych nadużyć, mimo szeregu prób manipulacji, jakie zaobserwowano, oraz wzrostu liczby zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu, które doprowadziły do śmierci co najmniej 30 osób;

- J. mając na uwadze, że w dniu 31 marca 2015 r. ogłoszono zwycięstwo Muhammada Buhariego z ramienia Kongresu Wszystkich na rzecz Postępu (APC); mając na uwadze, że po raz pierwszy od zakończenia rządów wojskowych w 1999 r. wygrał kandydat opozycji oraz że dotychczasowy prezydent ze spokojem przyjął ten wybór;
- K. mając na uwadze, że pogłębiając negatywną tendencję z 2011 r., jedynie osiem kobiet zdobyło mandat w Senacie, nie więcej niż dwudziestu udało się zasiąść w Izbie Reprezentantów i ani jedna kobieta nie została gubernatorem;
- L. mając na uwadze, że według szacunków Amnesty International w 2014 r. Boko Haram zabiło co najmniej 4 000 cywilów, a w ciągu pierwszych trzech miesięcy 2015 r. co najmniej 1 500, i ponad 1,2 mln osób musiało opuścić swe domy; mając na uwadze, że w poniedziałek dnia 6 kwietnia 2015 r. bojownicy Boko Haram przebrani za kaznodziejów zabili co najmniej 24 osoby i ranili wiele innych w ataku w pobliżu meczetu w miejscowości Kwajafa;
- M. mając na uwadze, że w dniu 16 kwietnia Boko Haram zaatakowało miejscowości Bia i Diana w Kamerunie, zabijając 12 osób; mając na uwadze, że ataki Boko Haram nie ograniczają się do jednego kraju, co podkreśla konieczność regionalnego działania w celu rozwiązania tego problemu;
- N. mając na uwadze, że Boko Haram czerpie zyski głównie z porwań, zarówno wymuszając okup, jak i zarabiając na sprzedaży pojmanych jako niewolników, z handlu ludźmi, współpracy z kartelami narkotykowymi, rabunku, finansowania przez inne grupy terrorystyczne, takie jak Al-Kaida czy Al-Szabab, oraz pobierając podatki na okupowanych terytoriach; mając na uwadze, że grupa ta stosuje islamski model przekazywania pieniędzy zwany hawala, opierający się na honorze i ogólnoświatowej sieci pośredników, która nie pozostawia żadnych śladów;
- O. mając na uwadze, że praca dzieci pozostaje w Nigerii poważnym powodem do niepokoju, mimo przyjętych środków ustawodawczych, a także mając na uwadze, że według szacunków Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) liczba pracujących dzieci poniżej 14. roku życia wynosi w Nigerii 15 mln;
- P. mając na uwadze, że 43% dziewcząt jest wydawanych za mąż przed ukończeniem osiemnastu lat, a 17% wychodzi za mąż przed 15. urodzinami, przy czym na północnym zachodzie kraju liczba ta sięga aż 76%;
- Q. mając na uwadze, że w Nigerii odnotowuje się zdecydowanie najwyższą liczbę przypadków okaleczania żeńskich narządów płciowych na świecie, odpowiadającą ok. jednej czwartej ze 115-130 mln obrzezanych kobiet na świecie;
- R. mając na uwadze, że Nigeria może się pochwalić zróżnicowaną florą i fauną, lecz obecnie tym cennym zasobom zagraża napór rosnącej liczby ludności, intensywne działanie rozwojowe człowieka i niezrównoważone wykorzystywanie różnorodności biologicznej;
- S. mając na uwadze, że w Delcie Nigru zamieszkuje 20 mln osób z 40 różnych grup etnicznych, i jest ona jednym z obszarów o największej różnorodności biologicznej na

Ziemi; mając na uwadze, że w sprawozdaniu Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) stwierdzono, iż społeczności w tym regionie są narażone na obecność węglowodorów ropopochodnych we wdychanym powietrzu i wodzie pitnej, oraz że istnieje zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego; mając na uwadze, że system zarządzania zaradczego przyjęty przez przedsiębiorstwa wciąż nie spełnia miejscowych wymogów regulacyjnych ani nie odpowiada najlepszym międzynarodowym praktykom; mając na uwadze, że nigeryjskie agencje rządowe nie mają wykwalifikowanych ekspertów technicznych ani zasobów, aby przeciwdziałać temu zjawisku; mając na uwadze, że w analizie tej stwierdzono na koniec, że renaturalizacja w tym regionie jest możliwa, lecz może potrwać 25-30 lat;

1. pochwała w pierwszej kolejności dojrzałość nigerskiego narodu i jego masowy udział w wyborach mimo trwającej i narastającej przemocy w kraju oraz tysięcy ofiar śmiertelnych i przesiedleńców;
2. zdecydowanie potępia bezsensowne mordowanie niewinnych ludzi, wykorzystywanie dzieci w konflikcie, w tym jako ludzkich bomb, sprzedawanie dziewcząt jako seksualnych niewolnic oraz stosowanie przemocy seksualnej jako narzędzia tortur, stanowiące ohydne zbrodnie, które mogą być zakwalifikowane jako zbrodnie przeciwko ludzkości;
3. z zadowoleniem przyjmuje powołanie w styczniu 2015 r. wielonarodowej wspólnej grupy zadaniowej oraz jej zatwierdzenie przez Unię Afrykańską w dniu 6 marca; pochwała decyzję Czadu, Nigru, Nigerii, Kamerunu i Beninu o współpracy na rzecz zapobiegania rozprzestrzenianiu się działalności Boko Haram i innych grup terrorystycznych i wyeliminowania ich obecności; przypomina, że misja ta musi być prowadzona w pełni zgodnie z prawem międzynarodowym i odnośnymi rezolucjami ONZ;
4. podkreśla, że terroryzm jest transgranicznym zagrożeniem, a zatem jego zwalczanie wymaga skoordynowanego działania w skali regionalnej; zwraca się do Unii Afrykańskiej o podjęcie odpowiedzialności za koordynację kompleksowego przeciwdziałania terroryzmowi w regionie Sahelu, we współpracy z zaangażowanymi krajami; przypomina, że choć użycie siły może okazać się konieczne, to należy obowiązkowo rozpoznać pierwotne przyczyny terroryzmu w regionie i znaleźć ich rozwiązanie;
5. gratuluje Muhammadu Buhariemu prezydentury Nigerii oraz oczekuje, że przeciwstawi się on rebelii Boko Haram, tak jak obiecywał w czasie kampanii, wysuwając jednocześnie przestrzeganie praw człowieka na pierwszy plan działania;
6. pochwała dotychczasowego prezydenta i kandydata na prezydenta Goodlucka Jonathana za uznanie przegranej w odpowiednim czasie, dzięki czemu możliwe było pokojowe przekazanie władzy; zauważa jednak, że partia PDP odmawia podpisania oficjalnych wyników Niezależnej Państwowej Komisji Wyborczej, twierdząc, że zaskarży wyniki wyborów prezydenckich do sądu;
7. zauważa malejącą liczbę wyłonionych w wyborach kobiet, których udział jest znacznie niższy niż docelowe 30% przewidziane w deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformie

działania oraz 35% przewidziane w krajowej polityce w dziedzinie równouprawnienia płci; ponownie przypomina o decydującej roli kobiet w sektorze publicznym i prywatnym, gdzie przyczyniają się one do wzrostu, oraz o pozytywnych skutkach umocnienia ich pozycji dla społeczności, w których żyją; zwraca się do nigeryjskiego rządu o wypracowanie sposobów umocnienia roli kobiet, zwłaszcza w polityce, oraz do włączenia ich w proces podejmowania decyzji;

8. pochwała Niezależną Państwową Komisję Wyborczą za dalsze dążenie do bezstronnego wykonywania zadań w trudnych okolicznościach i pod rosnącą presją, a także za jej wyczulenie na potrzeby osób niepełnosprawnych, któremu dała wyraz na przykład poprzez zastrzeżenie, że osoby niepełnosprawne fizycznie będą mogły głosować w pierwszej kolejności oraz poprzez zapewnienie spotów informacyjnych i ogłoszeń w języku migowym;
9. przypomina, że nowego przywódcy Boko Haram nie można pokonać jedynie środkami zbrojnymi, lecz że zasadniczą rolę odgrywa w tym zrozumienie i rozpoznanie pierwotnych przyczyn problemu, którymi są między innymi wykluczenie społeczne i ubóstwo; zwraca się do Unii Europejskiej i jej państw członkowskich o zapewnienie wsparcia finansowego i technicznego niezbędnego do opracowania polityki na rzecz poprawy warunków życia nigeryjskiego narodu, mając świadomość, że dzięki temu stawiają też opór Boko Haram;
10. ma świadomość, że Muhammadu Buhari będzie musiał stawić czoła powszechnej korupcji, rozpadowi instytucji, skorumpowanej, nieskutecznej i zdeorganizowanej armii, kryzysowi społeczno-gospodarczemu i rażącym nierównościami między południem a północą kraju; zachęca nowo wybranego prezydenta do wprowadzenia ambitnej polityki społeczno-gospodarczej obejmującej całe społeczeństwo, nakierowanej na zrównoważony rozwój, do zracjonalizowania i zreorganizowania administracji publicznej i wojska oraz do walki z korupcją na wszystkich szczeblach; uważa, że dochód czerpany z bogatych zasobów kraju powinien być przeznaczony na zapewnienie dobrobytu społeczeństwa;
11. zwraca się do nigeryjskich władz o dołożenie szczególnych starań na rzecz zmniejszenia nierówności oraz rozwoju północnej części kraju, ponieważ to również stanowi istotne narzędzie przeciwstawienia się strategii rekrutacyjnej Boko Haram, także wykorzystującej zachęty ekonomiczne do pozyskania osób żyjących w biedzie, na marginesie społeczeństwa, w szczególności młodzieży, która nie ma dostępu do szkoły ani zatrudnienia;
12. zwraca się do władz Nigerii o wszczęcie gruntownego śledztwa w sprawie zarzutów naruszenia praw człowieka w czasie walk z Boko Haram i przypomina, że zadaniem rządu jest w pierwszej kolejności ochrona własnego narodu oraz przestrzeganie praw człowieka i praworządności bez względu na okoliczności;
13. uważa, że najlepszym sposobem unieruchomienia Boko Haram jest odcięcie mu źródeł finansowania; zwraca się do nigeryjskich władz o zacieśnienie współpracy i wymiany informacji wywiadowczych z sąsiadami i innymi podmiotami na arenie międzynarodowej, aby zahamować handel ludźmi i rozbić sieci narkotykowe, a także wypracować sposoby zidentyfikowania przepływów finansowych na rzecz Boko Haram

i ich zatrzymania;

14. przypomina, że od czasu uprowadzenia 276 dziewcząt ze szkoły na peryferiach Chibok upłynął rok, i że według organizacji praw człowieka uprowadzonych zostało co najmniej 2000 następnych dziewcząt i kobiet; zwraca się do rządu i społeczności międzynarodowej do uczynienia wszystkiego, co w ich mocy, by odnaleźć i uwolnić uprowadzonych;
15. zwraca się do władz i przywódców religijnych Nigerii o czynną współpracę ze społeczeństwem obywatelskim i organami publicznymi w celu zwalczania ekstremizmu i radykalizacji;
16. wzywa do wdrożenia przepisów służących wypełnieniu luki między obecnymi warunkami pracy w Nigerii a normami przewidzianymi przez Międzynarodową Organizację Pracy, w szczególności w dziedzinie przynależności do związków zawodowych, wspierania wolnych i dobrowolnych rokowań zbiorowych oraz prawa do akcji protestacyjnych;
17. zauważa niespójność nigeryjskich przepisów dotyczących pracy dzieci, zwłaszcza w odniesieniu do minimalnego wieku dopuszczenia do zatrudnienia; wzywa do zmiany art. 59 ustawy o pracy w celu jego dostosowania do konwencji MOP ratyfikowanych przez Nigerię oraz apeluje do każdego stanu Nigerii o ratyfikowanie federalnej ustawy o prawach dziecka z 2003 r.; pochwała ustanowienie przez Nigerię w 2013 r. krajowej polityki dotyczącej pracy dzieci i krajowego planu działania na rzecz wyeliminowania pracy dzieci, lecz apeluje do władz o dołożenie większych starań w celu ich wdrożenia i egzekwowania;
18. zauważa spadek powszechności występowania małżeństw dzieci od 2003 r., lecz sądzi, że wciąż potrzeba działań w celu wyeliminowania tego zjawiska, gdyż – jak szacuje UNFPA – do 2030 r. ponad 4 mln dziewcząt zostanie wydanych za mąż jako dzieci; zwraca się do nigeryjskiego rządu o wypełnienie spoczywających na nim zobowiązań do ochrony dzieci, i apeluje do stanów, które dotychczas tego nie uczyniły, o przyjęcie ustawy o prawach dziecka z 2003 r., wzywając jednocześnie stany, które tę ustawę już ratyfikowały, do jej pilnego wdrożenia;
19. wzywa rząd federalny i stany Nigerii do wdrożenia przepisów ustawowych i surowych środków przeciwdziałania zwyczajowi okaleczania żeńskich narządów płciowych, w tym do współpracy z mediami przy kampaniach informacyjnych, edukacyjnych i komunikacyjnych, które mają wpływ na zrozumienie przez społeczeństwo tego zjawiska okaleczania;
20. zwraca się do nigeryjskich władz o przyjęcie nadzwyczajnych środków w Delcie Nigru, w tym działań mających na celu położenie kresu nielegalnej działalności związanej z ropą naftową, oraz o zapewnienie wystarczających źródeł nieskażonej wody pitnej, opracowanie kampanii informującej społeczeństwo o czynnikach, które mogą zrujnować ich zdrowie, a także o zapewnienie kompleksowych badań lekarskich osobom narażonym na zanieczyszczenie; zwraca się do Unii Europejskiej i państw członkowskich o zapewnienie technicznej wiedzy specjalistycznej i zasobów, aby odbudować ten obszar; zwraca się do wszystkich międzynarodowych spółek

działających w tym regionie o przestrzeganie najwyższych międzynarodowych standardów oraz o powstrzymanie się od wszelkich działań, które mogłyby się niekorzystnie odbić na środowisku i społecznościach lokalnych, a także o podjęcie odpowiedzialności i zapewnienie odszkodowania poszkodowanym w przypadku uznania tych spółek winnymi szkód środowiskowych;

21. zwraca się do władz Nigerii o dalsze działanie na rzecz ochrony różnorodności biologicznej w kraju oraz o stałe monitorowanie przestrzegania zawartych międzynarodowych konwencji i protokołów, w tym Konwencji o różnorodności biologicznej z 1992 r.;
22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Nigerii, przedstawicielom ECOWAS oraz Unii Afrykańskiej.